

ਪਾਨ ੫ ਵਰਕਨ...

आहे व्हाजे मोळ्या दोन वर्षांपूर्वी दिल्या सांगवा गाव

आह. त्याच गल्या दान वापूवा दिक्षा गगावर नावाच्या तरूणीसोबत विवाह झाला ती उत्तर प्रदेशातील आपल्या सासरी लखनऊ येथील श्रधानगर येथे राहत होती, मात्र गेल्या सहा महिन्यापूर्वी गौरवने तिला गोव्यात आणले. आपल्या पतीला गोव्यात चांगला पापार आहे, तो चांगल्या ठिकाणी काम करीत आहे हे तिला माहित होते. गोव्यातील कोलवा येथेच ते दोघे एका अपार्टमेंटमध्ये ता भाडयाने राहु लागले. या सहा महिन्याच्या दरम्यान दोघा नवरा बायकोत या ना त्या कारणातून सतत भांडणे होत होती. या भांडणात तो तिच्या चारित्र्यावर संशय घेत होता तर ती त्याला तुझेच बाहेर कुठल्या तरी महिलेबोराबर संबंध आहेत असे म्हणत होती. त्यांची भांडणे विकोपाला गेली. खेरे तर त्याचे नवीनच लग्न झाले होते. संसार हा त्या दोघांचा होता. या संसारात दोघांचा ही एकमेकांवर विश्वास असणे गरजेचे होते परंतु तसा विश्वास हा त्या दोघात नव्हता. तिला वाटत होते की, गौरवने त्याच्या इच्छेविरुद्ध आपल्या बरोबर लग्न केले असावे म्हणून तो आपल्याशी नीट वागत नाही. दिक्षा ही दिसायला सुंदर आणि सेक्सी असल्याने गौरव तिच्यावर संशय घेत होता. लखनऊ येथील आपल्या मुळ गावी असताना तिचे गावातील एका तरूणाबरोबर सुत जमले असल्याची माहिती त्याला मिळाली होती. पण ती माहिती खोटी होती. त्या माहितीच्या अधरेच तो तिच्या चारित्र्यावर संशय घेऊ लागला. त्यामुळे त्याला दिक्षा नको होती. तिला गावाकडे ठेवून आपण येथे दुसरे लग्न करून आरामात राहयचे असे त्याने ठरविले. खेरे तर दोघे ही मुशिक्षीत पण दोघांत समन्वय हा नव्हता. त्याच्या डोक्यात तिच्या चारित्र्याचा संशय घोष्यत असल्याने तो किंडा त्याच्या डोक्यात वळवळत होता. देखील बायको दुसऱ्याची असते अगदी तसेच त्याचे झाले होते. तो त्याच नजरेने दिक्षाकडे पाहत होता. हल्ली तर ती गोव्यात आल्यापासून सारखी मोबाईलवरून कुणीशी तरी बोलत होती, त्याच्याची चॅटिंग करीत होती. हे त्याच्या लक्षात आले होते. म्हणून तो तिच्याशी भांडण काढत होता. येथे त्याला नोकीरी करायची असल्याने तो इथेच थांबणार होता. त्याच्या मनातून ती उतरली असल्याने तो तिला लखनउनला जा असे सांगून भांडण काढत होता. भांडणात ती त्याला मी तुझी बायको आहे, तु मला एकटीलाच का गावाकडे जा म्हणून सांगतो आहेस असे म्हणत तुझेच येथे कोणत्या तरी महिलेशी अनैतिक संबंध आहेत म्हणून तु मला गावाकडे जा म्हणून सांगत आहेस असे म्हणून त्याच्याशी भांडण काढून आपल्या जीवाचा त्रागा करून घेत होती. तशी ती भांडखोर आणि चिडखोर स्वभावाची असल्याने त्या दोघात नेहमी खटके उडत होते. दोघे ही एकमेकांना समजून घेत नव्हते. लग्नाला अवधी दोन वर्ष झाली असल्याने तसे दोघांना ही सेट व्हायला अजून वेळ होता. पण दोघांचा स्वभाव हा शंकेखोर असल्याने दोघे ही एकमेकावर शंका घेत होते. हल्ली तर तो तिच्याबरोबर झोपत ही नव्हता. पती म्हणून तो काही ही करीत नसल्याने तिच्या संशयाला बळकटी येत होती. ती त्याला सोडून जायला तयार नव्हती याचा राग गौरवला येत होता. काही तरी करून तिला गावी घालवायचेच असे त्याने ठरविले होते. आता मात्र हद्द झाली होती. भांडणात ती त्याच्याच वर्मावर पुरुषार्थवर बोट ठेवू लागली होती. कधी तर ती त्याला म्हणत होती तु माझियाबरोबर झोपत नाहीस, मला शारीरिक सुख देत नाहीस तर मग मी काय करू तिच्या या प्रश्नाने तो चिडत होता. त्याला तिचा संशय होता तर तिला त्याचा संशय होता. कोणाचा कोणाला ताळमेळ नव्हता. नवरा बायकोच्या भांडणाने एक वेगळेच वळण घेतले होते. पै पाहृण्यानी मध्यस्थी ही करून पाहिले होते. परंतु त्यांना यश आले नाही. दिक्षाच्या आई वडिलांनी ही गौरवला समजावून सांगून पाहिले परंतु तो काही ऐकत नव्हता. त्याला दिक्षाला कोणत्याही परिस्थीतीत लखनऊला पाठवयाचे होते. ती गेली की, त्याला रान मोकळेच होते. खेरे तर त्याचेच गोव्यातील एका महिलेशी अनैतिक संबंध होते. तो ते लपवून ठेवू पाहत होता हे दिक्षाच्या लक्षात आले होते. म्हणून ती त्याला सोडून जायला तयार नव्हती. ती सोडून जात नसल्याने आणि आपल्या मार्गात तिचा अडथळा निर्माण होत आहे हे लक्षात आल्यावर गौरवच्या मनात दिक्षाला संपविण्याचा विचार आला. त्यासाठी तो प्लॅन करू लागला. त्याला गोव्यातील बिचेसची संपुर्ण माहिती होती. दक्षिण गोव्यातील काब दि. राम हा बीच तसा निर्मनुष्य असतो तेथे पर्यटकांची फारसी वर्दळ नसते. तसेच त्या बीचवर जायला डोंगर ओलांडून जावे लागते हे त्याला माहित होते. तेथे दिक्षाला नेऊन तिचा घात करायचा असो विचार त्याने केला. शुक्रवार दि. १९ जानेवारी रोजी त्याने दिक्षाला कोलवा येथील आपल्या घरातून गोड बोलून आपण बाहेर फिरायला जावू असे सांगितले. तिच्या मनात काही नसल्याने ती ही ती तयार झाली. काही झाले तरी तो तिचा नवरा होता पण हाच नवरा तिचा काळ बनून येणार आहे हे तिला माहित नव्हते. गोव्यात पर्यटकांना फिरण्यासाठी बाईक आणि कॅब भाडयाने मिळतात हे त्याला माहित होते. दुपारी ३.३० च्या दरम्यान त्यांनी कोलव्यातून एक बाईक भाडयाने ठरवली. त्या बाईकवरून ते दोघे काब दि. राम या बीच जवळ आले. बीचजवळ गाडी पार्क करून ते दोघे डोंगर उतरून खडकाळ दगडावरून त्या बीचवरील एका निर्मनुष्य अशा ठिकाणी एका आडोशाला जावून बसले. त्या दोघात तेथे वादावादी सुरू झाली. तू लखनऊला जा. मी येथेच राहणार आहे. असे तो तिला सांगत होता पण ती काही त्याचे ऐकत नव्हती. त्यावेळी गौरव चिडून तिच्या गळ्याभोवती हात घालून तिचा गळा आवळू पाहत होता. परंतु ती सावध असल्याने त्याला काही करता येत नव्हते. त्यावेळी त्याने आजुबाजुला पाहून तिला मारहाण करीत त्या पाण्यात ढकलून दिले. पाणी जास्त खोल नव्हते. तरी पण ती बुडत होती. त्यात तिला पाण्यात पोहत येत नसल्याने ती जीव वाचविण्यासाठी ओरडत होती हे बघून गौरव त्या पाण्यात उतरला त्याने तिला वाचविण्या ऐवजी तिला त्या पाण्यात बुडवून मारले. त्यावेळी तेथे पर्यटकांची दोन चार जोडपी होती. त्यात ही महाराष्ट्रीयन जोडपे होते. ते जोडपे आपल्या मोबाईल कॅमेच्यातून शुटिंग करीत असताना त्यांना एक तरूणी खडकाळ भागातील पाण्यातील प्रवाहात वाहत येवून दगडावर आदाळत असल्याचे दिसत होते. दोन चार वेळा तसे होताना पाहून त्या पर्यटकाने पाहिले. त्यात गौरव हा शर्टाची हातोफा आणि पॅन्ट गुडध्यापर्यंत वर करून दिक्षाला बुडवून बाहेर येताना दिसत होता. हे सगळे क्षण त्या पर्यटकाने आपल्या कॅमेच्यात कैद बद्ध केले. त्या पर्यटकाला शंका आल्याने त्याने आरडा ओरडा करीत लोक जमविण्याचा प्रयत्न केला. त्यावेळी गौरवने नाटक करीत त्या पर्यटकासोबत दिक्षाला बाहेर काढण्याचा प्रयत्न केला. परंतु ती बाहेर येण्यापूर्वीच तिचा पाण्यात बुडून मृत्यु झाला होता. गौरव कुठे तरी पळून जाण्याच्या अगोदर त्या

पर्यटकान जवळच्या कुकळ्या पातास स्टेशनला फान करून घटनेची माहिती दिली. या घटनेची माहिती मिळताच पोलीस हतातडीने घटनास्थळी दाखल झाले. त्यांनी पाण्यातून बाहेर आलेल्या दिक्षाच्या मृतदेहाचा पंचनामा करून या घटनेची माहिती घेतली. गौरव आणि दिक्षा हे दोघे पती पत्नी असल्याची माहिती गौरवने पोलीसांना दिली. तुझी पत्नी पाण्यात कशी बुडाली असे पोलीसांनी विचारात असता गौरवने त्याना सांगितले की, ती बीचवर आईसक्रिम आणायल जात असताना खडकावरून पाय घसरून पाण्यात पडली. मी तिला वाचविण्याचा प्रयत्न केला परंतु मी तिला वाचवू शकल नाही. पोलीसांनी मृतदेह शवविच्छेदनासाठी कोलवा येथील सरकार रुणालयात पाठवून दिला. या शवविच्छेदन अहवालात मयत दिक्षा हिच्या शरीरावर खरचटल्याच्या खुणा दिसत होत्या. याचा अर्थ गौरव तिला मारहाण करीत खडकावरून पाण्यात ढकलून दिले होते. या घटनेची माहिती गौरवकडून घेत असताना त्याच्या बोलण्यापासून एका महाराष्ट्रीयन पर्यटकाकडून माहिती घेतली असता वेगळेच दिसत होते. त्या पर्यटकाने आपल्या कॅमेन्यात त्या घटनेचे चित्रण केले होते. त्यामध्ये तिला पाण्यात बुडवून मारून गौरव पाण्यातून बाहेर येण्याचे असल्याचे दिसत होते. त्याच्याकडे पोलीस आधिक चौकशी करीत असताना त्याच्या बोलण्यात विसंगती आढळून येत होती. कुंकलबाबां पोलीसांनी या घटनेची माहिती लखनऊ येथील दिक्षाच्या आणि वडिलांना दिली. ते ही या घटनेची माहिती समजाताच लागली गोव्याला आले. त्यांनी पोलीसांना माहिती दिली की, त्याचा जावा गौरव कटियार याचे गोव्यातील एका महिलेबोरेबर अनैतिक संबंध असल्याने त्या संबंधात आपल्या मुलगीचा अडथळा ठरत असल्याचे त्याने तिला जाणून बुजून मारून टाकले आहे. दिक्षाच्या वडिलांना दिलेल्या तक्रारीवरून पोलीसांनी दिक्षा गंगवारव (२३) हिच्या खुण्याचे प्रकरणी तिचा पती गौरव कटियार (२९) याच्या विरोधात ३०२ प्रमाणे गुन्हा दाखल करून त्याला प्रथम वर्ग न्यायालयात हजर केले असता मा. कोटीने त्याला पाच दिवसाची पोलीस कोठडी सुमावली. पोलीस कोठडी दरम्यान गौरव कटियार याने आपले गोव्यातील एक महिलेबोरेबर विवाहबाब्य संबंध असून त्याला तिच्याबरोबर लकडीच्या असल्याने मी दिक्षाला मारले असल्याची कबुली त्यांना दिली. या घटनेचा पुढील तपास कुंकलबाबां पोलीस करीत आहेत.

शेजान्यांची बायको मनात भरली...

विक्री प्रकरणी पोलीसांनी त्याला ताब्यात घेऊन केस घालली. प्रकरण त्याच्या चांगले अंगलट आले होते. त्यातच ही टीप उत्तम यानेच दिली असल्याचे सचिन याला समजले होते. म्हणून तो त्याचेचे अगोदर चिडून होता. उत्तम याला कसा धडा शिकवायचा याचा तिच्याविचार करीत होता. त्यातच त्याच्या बायकोने त्याला उत्तम याच्याचे विषयी सांगितले असल्याने तो जास्तच त्याचेचे चिडला होतात. आपल्या बायकोवर तो वाईट नजर ठेवत आहे त्यामुळे त्याला याच्या जाब विचारायचा असे त्याने ठरविले. दारूच्या नशेत सचिनने उत्तमलाई त्याने एकदा विचारून तु माझ्या बायकोकडे सारखा का बघत असतो. असे विचारल्यावर उत्तम याने माझ्या मनात तसले काही नाही त्यामुळे तु काय हा विषय काढू नकोस असे सांगत त्या विषयावर पडले. टाकला. त्यानंतर दिवसा मागून दिवस जात होते. त्यानंतर ही तिच्यासचिनच्या बायकोकडे बघत होता. आता तर सचिन याने परत उत्तम नाईक बरोबर भांडण काढून त्याला परत याचा जाब विचारीत माझ्या बायकोकडे का सारखा बघतोस, तुला आता जिंवत ठेवी घेतली. नाही अशी धमकी दिली. त्याच्या या धमकीला उत्तम काही घाबरलाई नाही. सचिनची बायको घाराच्या बाहेर दिसली की, तो तिच्याका सारखा बघत होता. याचा तिला ही राग येत होता. म्हातारा घोड माझ्याकडे काय बघतोय असे म्हणत ती त्याला शिव्या देत जायचीचे तरी ही त्याची खोड मोडत नव्हती. रविवार दि. ७ जानेवारीला रात्री सचिन हा दारूच्या नशेत घराकडे आला. आधीच त्याला उत्तम याच्या राग आलेला होता. त्यातच त्याचे बायकोबरोबर भांडण झाले. त्याच्या भांडणात त्याच्या बायकोने तुम्ही उत्तम भावोजीना का सांगत नाही. अशी तक्रार केली. त्यावेळी उत्तम हे जेवण करून आपल्या घराच्या बाहेरील आोसरीवर निवांत बसले होते. त्याच्या समोर अचानक सचिन हा आला. तो दारूच्या नशेत होता. उत्तम जवळ जाऊन सचिन त्याला म्हणाला, दादा तुम्हाला परत परत किंती वेळा हो सांगायचे, तुम्ही माझ्या बायकोकडे का एवढे बघातयं, थांबा तुम्हाला आता सोडतो. नाही असे म्हणत त्याने बाजुलाच पडलेला लाकडी दांडका हातात घेतला आणि उत्तम याच्या डोक्यात जोरात हाणला. त्यासरी उत्तम हे जोरात ओरडत खाली पडले. त्याच्या डोक्याला मोठा मार लागल्यात ते ओरडतच जागीच बेशुद्ध पडले. त्याच्या ओरडण्याच्या आवाजात त्याच्या घरातील बायका मुले बाहेर आले. त्याचा भाऊ ही शेजान्यांचा घरातून बाहेर आला. समोर हातात लाकडी दांडका घेऊन सचिन हृउभा होता. तो शिव्या देत होता. मर साल्या माझ्या बायकोकडे बघतोस काय? आणि माझी टीप पोलीसांना देतोस काय? असे म्हणत होता. उत्तमच्या घरातून काय झाले हो म्हणत त्याची बायको ओरडत बाहेर आल्यावर सचिन हा त्यांना बघून पळून गेला. बेशुद्ध पडलेल्या उत्तम यांना त्याच्या घरच्या लोकांनी नेसरी येथील दवाखान्यात उपचारासाठी नेले. त्याची नाजुक परिस्थीती बघून तेथील डॉक्टरांना त्यांना उपचारासाठी गडहिंगलज येथील दवाखान्यात घेऊन जाण्यात त्याच्या नातेवाईकांना सांगितले. त्यानुसार त्यांना गडहिंगलज येथील दवाखान्यात नेले. त्याच्या डोक्यातून मोठया प्रमाणात रक्त स्वाव झाला होता. तेथे त्याच्यावर उपचार सुरु असताना १४ जानेवारी रोजी त्याच्या मृत्यू झाला. सचिन नाईक याने लाकडी दांडक्याने मारहाण केल्यात त्याचा उपचारा दरम्यान मृत्यू झाल्याने मयत लक्षण नाईक यांनी नेसरी पोलीस ठाण्यात या संर्दभात तक्रार दाखल केली. या घटनेनंतर सचिन नाईक हा पळून गेला असल्याने त्याच्या शोधासाठी पोलीस अधिक्षम महेंद्र पंडित यांनी स्थानिक गुन्हे अन्वेषण शाखेचे पो. निरी. रविंद्र कल्पकर यांना तीन पथके तयार करण्यास सांगितले. तो गावातून पळून गेला असल्याने पोलीस त्याचा शोध घेत होते. पोलीसांच्या एका पथकाला सचिन नाईक गडहिंगलज येथील एका नातेवाईकांच्या घरात लपला असल्याची माहिती मिळाली. पोलीसांनी तेथे सापव्यालावून त्याला ताब्यात घेतले. त्याला नेसरी पोलीस स्टेशनला आणुन्यात त्याच्याकडे या घटनेची चौकशी केली असता तो पोलीसांनी उडवाउडवीचे उतरे देत होता. पोलीसांनी त्याला पोलीसी खाकळी दाखविताच त्याने आपला गुन्हा कबुल करून तो का? आणि कशासाठी केला याची माहिती त्याने पोलीसांना दिली. मयत उत्तम हे आपल्या बायकोकडे सारखा बघत होता तसेच त्याने माझी टीप पोलीसांना दिली असल्याची मला शंका होती म्हणून मी त्याला रागाच्या भरात लाकडी दांडक्याने मारहाण केली. त्यात त्याच्या मृत्यू झाला. त्याने आपला गुन्हा कबुल केल्यानंतर मयत उत्तम नाईक याच्या

रिपब्लिकन पक्ष (खोरीपा) तर्फे ज्येष्ठ पत्रकारांचा सत्कार
मंबार्ड/प्रतिनिधि

मुष्य / प्रारामधा

लाकशाहाचा चाया स्तम्भ म्हणून आढळल्या
जाणाऱ्या पत्रकार बंधू भगिनीच्या बदल कृतज्ञता
व्यक्त करण्याचा दिवस म्हणजे ६ जानेवारी पत्रकार
दिन. पत्रकार हे समाजात घडणाऱ्या प्रत्येक घटनेची
माहिती जनसामान्यांपर्यंत पोहोचविण्याचे अविरत
काम करीत असतात. अशा या अविरतपणे काम
करणाऱ्या पत्रकारांचा प्रजासताक दिनाच्या पूर्वसंध्येला
रिपब्लिकन पक्ष (खोरीपा) तर्फुमुंबई आङ्गाद मैदान
येथील खोरीप कार्यालयातसन्मान करण्यात¹
आला. रिपब्लिकन पक्षाचे (खोरीपा) प्रदेशाध्यक्ष
सुनील भाऊ निरभवणे व एकतावादी रिपब्लिकन
पक्षाचे अध्यक्ष दिलीप दादा जगताप या मान्यवरांच्या
हस्ते जेष्ठ पत्रकार दिवाकर शेजवळ, वरीष्ठ क्राईम रिपोर्टर शिरी
वानखेडे, नवशक्ती वरिष्ठ पत्रकार रमेश औताडे आणि दैनिक सकाळ
व नवराष्ट्रचे वरिष्ठ पत्रकार दिनेश मराठे यांचा शाल, फुलांचा गुच्छ

पान १ वर्षन...

उसन्या पैशाच्या वादातून संपली ..

जबाबदारी मात्र विसरून जातात. त्यातून मैत्री-नात्यात कलह बाढतो. ताटातूट होते. बाढलेला दुरावा आणि धुमसणारा बाद अत्यंत दुर्दैवी घटनेचे कारण बनतो. नाशिक जिल्ह्यातील दोन मित्रांनी एकाला मदत केली, पण तो मदत विसरून गेला. उसने दिलेले पैसे परत करण्यास टाळाटाळ करू लागला. परिणामी मैत्री संपली आणि बाद सुरु झाला. या बाढातून मित्रांनीच मित्राचा काटा काढला. तो तर जीवानिशी गेला, तर त्याचे दोन मित्र गजाआड झाले. नांदगाव तालुक्यातील साकोरा-वेहळागाव रस्त्यावर असाऱ्याच्या मूळ डोंगरी फाठ्यावरून एक अँम्बुलन्स निघाली होती. चालक शांतीनाथ राठोड अँम्बुलन्स चालवत होते. आज अँम्बुलन्समध्ये अशी कोणतीही अर्जंट केस नव्हती, त्यामुळे धिम्या गतीने ते जात असतांना त्यांना रस्त्याच्या कडेला कोणीतीरी पडल्याचे दिसून आले. नेहमीच रुग्णसेवेस तत्पर असलेल्या अँम्बुलन्स चालक शांतीनाथ राठोड यांच्या मनात त्या व्यक्तीस मदत करायची इच्छा जागृत झाली. ती व्यक्ती जखमी होवून पडली असेल, त्याता लवकरात लवकर दवाखान्यात पोहोचवले तर त्याचे प्राण वाचू शकतील या उद्देशाने ते आपल्या वाहनातून खाली उतरले आणि त्या व्यक्तीजवळ आले. त्याची एकूण स्थिती पहाता तो जिवंत नाही हे त्यांच्या लक्षात आले. एखाद्या वाहनाने या व्यक्तीच्या मोटरसायकलला धडक देवून ते वाहन पुढे गेले असावे. त्यानंतर त्या व्यक्तीस तातडीची मदत न मिळाल्याने त्याचा मृत्यु झाला असावा असेच त्यावेळी शांतीनाथ राठोड यांना वाटले, म्हणून त्यांनी आपल्या गावच्या पोलीस पाटीलांना फोन केला. तसेच मदतीसाठी आपल्या काही मित्रांनाही बोलावून घेतले. रस्त्याच्या कडेला एक व्यक्ती मरून पडली आहे, त्याचा अपघात झाला आहे ही माहिती मिळताच पोलीस पाटील आणि राठोड यांचे मित्र आपापल्या गाड्या घेवून त्याठिकाणी आले. त्यांनी त्या मृत व्यक्तीची पहाणी केली त्यानंतर पोलीस पाटीलांनी नांदगाव पोलीस ठाण्यात मोबाईल फोनवरून या घटनेची माहिती दिली. घटनेची माहिती मिळताच पोलीस निरीक्षक प्रितम चौधरी व पोलीस पथक घटनास्थळी आले. त्यांनी घटनास्थळाचा आणि मृतदेहाचा पंचनामा करून मृतदेह नांदगाव ग्रामीण रुग्णालयात पोस्टमार्टमसाठी पाठवला. दरम्यान हे सर्व चालू असतांना मृतकाची ओळख पटवण्याचा प्रयत्न केला तेंव्हा हा मृतदेह साकोरा गावातील (ता. नांदगाव) दिपक रमेश कदम (वय ३०) याचा असल्याचे समजून आले. या घटनेबाबत दिपकची पत्ती आणि त्याच्या नातेवाईकांना खबर देण्यात आली. प्रथमदर्शनी हा अपघात वाटत असला तरी पोलिसांनी मृतदेहाची पहाणी केली तेंव्हा त्यांना काही शंका आल्या होत्या. पण पोस्टमार्टम अहवाल आल्याशिवाय एकदम निष्कर्षपर्यंत येणे योग्य नाही असे म्हणत त्यांनी त्या अहवालाची वाट पहाणे पसंत केले. दरम्यान दिपक याच्या डोक्यावर कोणत्या तरी हत्याराने वार केल्याने त्याचा मृत्यु झाल्याचा अभिराय वैद्यकीय अधिकाऱ्यांनी पोलिसांना दिला आणि पोलीस सर्टफिकेशन झाले. दिपक कदम याचा अपघात झाला नव्हता, तसा बनाव करण्यात आला होता हे त्यातून सिद्ध झाले. आता पोलिसांचा तपास सुरु झाला. पोलीस अधीक्षक शहाजी उमाप, अप्पर पोलीस अधीक्षक अनिकेत भारती, उपविभागीय पोलीस अधिकारी सोहेल शेख यांच्या मार्गदर्शनाखाली पोलीस निरीक्षक प्रितम चौधरी यांनी आपले कर्मचारी व खबर्यांना कामाला लावले. घटनेआधी दिपक कदम हा कोणाबरोबर होता? त्याचे गावात कणाशी वैर आहे का? काही अनैतिक संबंध आहेत का? याची

ਪੰਜਾਬ ਚਾਕ ਵਿਨਾਇਸ਼ਨ ਜਿਲ੍ਹਾ ਧਿਕਾਰੀ

ग्रामपंचायत व नागरी भागात दिनांक १५ नोव्हेंबर पासून ते दिनांक २६ जानेवारी २०२४ पर्यंत वाटचाल सुरु आहे. या संकल्प यात्रेच्या माध्यमातून आयुष्मान भारत कार्ड, प्रधानमंत्री ग्राहीब कल्याण अन्न योजना, दीनदयाल अंत्योदय योजना – राष्ट्रीय ग्रामीण उपजीविका अभियान, प्रधानमंत्री आवास योजना, प्रधानमंत्री उज्ज्वला योजना, प्रधानमंत्री विश्वकर्मा योजना, तसेच प्रधानमंत्री किसान सन्मान योजना, किसान क्रेडिट कार्ड, प्रधानमंत्री पोषण अभियान; हर घर जल (जल जीवन मिशन) जन धन योजना, अटल पेन्शन योजना, नॅनो फर्टिलायझर्स योजना आदी योजनांच्या माध्यमातून जिल्हातील गरजू... याची विविध सांख्यिकी व्यवस्था तेही व्यवस्था आवश्यक आहे.

नागरिकाना विविध शासकीय योजनांचा लाभ देण्यात आलेला आहे. वनहक्क कायद्यान्वये वैयक्तिक व सामुहिक वनहक्क दावे मंजूर करण्यात आलेले आहेत. जवळपास ३० हजार हेक्टर पेक्षा जास्त जमिनीचा मालकीहक्क आदिवासी बांधवांना देण्यात आलेला असून राज्यामध्ये पालघर जिल्ह्यात सर्वात जास्त वैयक्तिक वनहक्क दावे मंजूर करण्यात आलेले आहेत. जिल्ह्यात प्रधानमंत्री किसान सन्मान निधी योजने अंतर्गत ९७ हजार ९२६ लाभार्थी पात्र झालेले आहेत. सदर लाभार्थ्यांना केंद्र शासनाच्या ‘प्रधानमंत्री किसान सन्मान निधी योजना’ तसेच राज्य शासनाच्या ‘नमो शेतकरी महासन्मान योजने’चा लाभ मिळणार आहे. कामगार विभागामार्फत विटभट्टी व मनरेगा कामगार तसेच इतर बांधकाम कामगारांची नोंदवणी करण्यात आलेली असून त्यांना विविध कल्याणकारी योजनांचे लाभ देण्यात येतात. पालघर जिल्ह्याचे पालकमंत्री रविंद्र चब्बाण यांच्या संकल्पनेतून जब्हार व डहाणू अंतर्गत असलेल्या आश्रमशाळेमध्ये शैक्षणिक व भौतिक सुविधा उपलब्ध करून देण्यात येत आहेत. जब्हार व डहाणू

माहिती या कर्मचाऱ्यांनी आणि खबर्न्यांनी काढली. त्यामध्ये दिपक एक वर्षपासून गावातीलच एका विवाहित महिलेवरोबर संबंध ठेवू असल्याची माहिती समजली. पोलिसांनी त्या अनुषंगाने तपास केला पण त्यातून काही निष्पत्र झाले नाही. दुसरी माहिती अशी मिळाल होती की, दिपक कदम याचे साकोरा गावातीलच योगेश बाळासाहेब पगार व देवाजी दगा बोरसे यांच्याशी आर्थिक व्यवहार होत होते त्यातून त्यांच्यामध्ये भांडणही होत असल्याचे पोलिसांना समजून आले तसेच घटेचेच्या आदल्या रात्री दिपक कदम हा या दोघांसोबां असल्याची माहिती मिळाली. या माहितीवरून पोलिसांचा योगेश पगार आणि देवाजी बोरसे या दोघांवर संशय बळावला. पोलिसांनी त्यांची चौकशीसाठी ताब्यात घेतले. योगेश आणि देवाजीकडे पोलिसांची चौकशी सुरु केली. सुरुवातीला त्यांनी आणण काहीच केले नाही असे दाखवण्याचा प्रयत्न केला, पण पोलिसांनी वेगवेगळ्या तहावे प्रश्न विचारत खुबीने त्यांच्याकडून गुन्हा वदवून घेतला. योगेश आर्थिक देवाजीला आपला गुहा कवुल करावा लागला. त्यांनी दिपक कदमचे खून का ? आणि कसा केला ? याची माहिती पोलिसांना दिली नाशिक जिल्ह्यातील नांदगाव तालुक्यात असणाऱ्या साकोरा गावात दिपक रमेश कदम (वय (३०) हा आपली पनी मनिषा हिच्यासोबत रहात होता. योगेश पगार आणि देवाजी बोरसे हे गावातीलच तरुण त्याचे मित्र होते. या तिंदांमध्ये आर्थिक देवाण-घेवाण होत असे सुरुवातीला खेळीमेळीने व एकमेकांना समजून हे आर्थिक व्यवहार होत होते, पण नंतर मात्र त्यांच्यामध्ये या व्यवहारावरून कुरबुरी सुरु झाल्या. दिपक हा आपला आर्थिक व्यवहार वेळेवर पूर्ण करून नसल्याने या कुरबुरी सुरु झाल्या. अशावेळी योगेश आणि देवाजी त्याला समजावून सांगायला गेले की दिपक हा त्यांच्याशी वाद घाल असे. भांडण काढत असे. या सांच्या प्रकाराला वैतागून योगेश आर्थिक देवाजी हे दिपकला म्हणायचे, 'आपले काय ते आर्थिक व्यवहार होत ते मिटवून टाक. 'त्यावेळेपुरते दिपक त्यांना 'हो हो' म्हणायचे पण त्याची चाल-ढक्कल मात्र सुरुच होती. त्या कारणामुळे योगेश आणि देवाजी त्याच्यावर भयकर चिडले होते. दिपक हा पैशाचिक व्यवहार मिटवत नसल्याने योगेश आणि देवाजी दोघे जण हैराण झाले होते. पैशांसाठी तो त्रास देत असल्याने तो त्यांच्या मनातून उतरले होता. आता दोघेही जण त्याला पाण्यात पाहू लागले होते. तो आत त्यांना नकोसा झाला होता, मात्र पैशांसाठी वर वर त्यांच्याशी गोड गोड बोलत होते, तर मनातून त्याच्यावर ते दोघे जण खुन्नस खाऊ असे. त्यादिवशी योगेश आणि देवाजी हे दिपककडे आले आर्थिक त्यांच्याशी गोड बोलू लागले. 'अरे चल तमाशा बघू' दिपकही लगेत तयार झाला. दिपकला योगेश आणि देवाजी घेवून गेले. रात्रीची वेद वाती. रस्त्यावर चिटपाखरूही नव्हते हे पाहून त्या दोघांनी दिपकच्या डोक्यात लोखंडी रँडचा जबर प्रहार केला. त्या प्रहाराने दिपक खाली कोसळला. दिपक मरण पावल्यानंतर मात्र त्यांना पोलिसांची भीती वाटू लागली. यातून सुटण्यासाठी त्यांनी अपघाताचा बनाव करण्यात ठरवले! आणि दिपकचा अपघात झाला हे दाखवण्यासाठी त्याची मृतदेह वेळगाव रस्त्यावरील डोंगरी फाट्यावर रस्त्याच्या कडेल्लू टाकला. त्याची मोटरसायकलही पडलेल्या अवस्थेत तेथे टाकू 'दिली, पण त्यांचा हा बनाव टिकला नाही. त्यांनी केलेल्या गुन्ह्याच्या उलगडा त्यांनाच करावा लागला. दिपकच्या खुनाबाबत त्याची पत्त्व मनिषा हिने फिराद दिली. योगेश बाळासाहेब पगार व देवाजी दग्ध बोरसे या दोघांवर नांदगाव पोलीस ठाण्यात भा.दं.वि. ३०२ व ३०३ प्रमाणे गुन्हा दाखल करण्यात आला. सध्या संशयित पोलिसांच्या ताब्यात असून पुढील तपास सुरु आहे.

प्रकल्पांतर्गत आजतागायत ४५ शासकीय आश्रमशाळांमध्ये उड्डनिधीमधून शालेय इमारतीची दुरुस्ती व रंगकाम करण्याचे काम अंतिमप्प्यात असून ५५ शाळांमध्ये १५१ बॉटर हीटर बसविण्यात आलेले आहेत. त्याचप्रमाणे गेल्या आठवड्यात जिल्हामध्ये सुमारे १२५ कोटीच्या विविध विकास कामांचे लोकार्पण व भूमिपूजन पालकांमध्ये रविंद्र चव्हाण यांच्या शुभमहस्ते करण्यात आले. याव्यतिरिक्त उद्घानवधारत साक्षर कार्यक्रमाची अंमलबजावणी प्रभावीपणे होण्याकरित पालघर जिल्हातील एकूण ३९ हजार ९१२ एवढे असाक्षर उद्घालक्षात घेऊन साक्षरतेचे कामकाज पूर्ण करावयाच्या दृष्टीने स्वयंसेव पद्धतीने समाजातील साक्षरांनी असाक्षरांना साक्षर करण्याची जबाबदास्वयंसेवक म्हणून सर्वांनी स्विकारावी असे आवाहन श्री. बोडके यांन केले. छप्रती शिवाजी महाराज यांचे विचार महानाट्यद्वारे राज्यातील महानाट्याचे आयोजन करण्यात आलेले असून पालघर येथे दिनांव॒ ८ ते १० मार्च २०२४ यादरम्यान सदर महानाट्याचे सादरीकरण संप॒ होणार आहे. राज्यातील प्रत्येक जिल्ह्यात पाच दिवसीय महासंस्कृत महोत्सवाचे आयोजन करण्यात आलेले आहे. पालघर जिल्हामध्ये य महोत्सवाचे दिनांक ७ फेब्रुवारी ते दिनांक ११ फेब्रुवारी २०२४ यादरम्यान सादरीकरण करण्यात येणार आहे. नागरिकांनी य कार्यक्रमांमध्ये सक्रिय सहभाग घेऊन हा कार्यक्रम यशस्वी कराव असे आवाहन जिल्हाधिकारी श्री. बोडके यांनी केले.

मराठा समाज व खुल्या प्रवर्गातील ...

पळवून आणलेल्या बाईंने विश्वासघात ..

दारू ठोसून घरी येत होता म्हणून सुजाताचे आणि त्याचे कधीच पटत नव्हते. दारूच्या नशेत तो सुजाताला मारहाण करीत होता. त्यामुळे खेरे तर त्या दोघांच्या संबंधात कटुता आली होती. तो तिला दारू पिझन मारहाण करीत असल्याने भांडणात ती त्याला म्हणत होती, मी काय तुझी बायको नाही, तु माझा काय नवरा नवरा नाहीस, तु माझ्यावर नव्यासारखा हक्क गाजवू नकोस. त्यातच सोनहिरा कारखान्या शेजारी एक टायर पंकचरचे दुकान होते. त्यात दुकानात नामदेव शिंगे हा कामाला होता. तो मुळचा बाळवा तालुक्यातील नरसिंहपुरचा. दररोज तो सोनहिरा कारखाना येथील टायर पंकचरच्या दुकानात कामाला येत होता. त्याची आणि अक्षय शिंदे याची ओळख होऊन त्या दोघात चांगली मैत्री झाली. नामदेव हा अक्षयच्या घरी सारखा येत जात होता. दोघांना ही दारू पिण्याचे व्यस्न असल्याने कधी कधी दारू प्यायला ते अक्षयच्या घरी बमू लागले. त्यातूनच त्याची सुजाताबरोबर चांगली ओळख झाली. अक्षय हा कामावर गेला की नामदेव हा त्याच्या घरी काही तरी कामाचे निमित्य काढून येत होता. त्याला माहित होते की, अक्षयने सुजाताला पळवून आणले आहे ती त्याची बायको नाही त्यामुळे तो ही तिच्याशी सलगी वाढण्याचा प्रयत्न करीत असताना ती ही त्याला लाईन देत होती. मुळातच तिचा स्वाभाव हा मनमोकळा असल्याने ती ही नामदेवला आपल्या मनातील बोलून आपले मन हलके करीत होती. अक्षय हा आपल्याला विनाकारण दारूच्या नशेत मारहाण करीत असतो. घर खर्चाला पैसे देत नाही, त्याच्यावर विश्वास ठेवून मी माझ्या नव्याला सोडून आले. आणि तो मात्र मला त्रास देत आहे आता मी काही त्याच्याबरोबर राहणार नाही असे तिने त्याला सांगितल्याने नामदेवच्या ही मनात तिच्या विषयी प्रेम भावना निर्माण झाली. तो ही तिच्याशी लाडीगोडी करीत तिला काय पाहिजे काय नको ते पाहत होता. हल्ली त्या दोघांची सलगी वाढत असल्याचे अक्षयच्या लक्षात आले. तो त्या दोघांच्यावर लक्ष ठेवून होता. दारूच्या नशेत अक्षयने नामदेवला मी नसताना तु माझ्या घराकडे का येतोस? असे विचारले होते. त्यावेळी नामदेवने ही त्याला काही उत्तर दिले नव्हते. त्यामुळे अक्षयच्या मनात त्या दोघांच्या संबंधाची पाल चुकचुकली होती. सुजाताचे आणि त्याचे संबंध असावेत असा संशय त्याच्या डोक्यात शिशला. मी पळवून आणलेली बाई माझ्या शिवाय दुसऱ्याबरोबर संबंध ठेवते याचा त्याला राग आला. त्याने सुजाताला ही समजावून सांग्याचा प्रयत्न केला. परंतु ती काही त्याचे ऐकत नव्हती. तिचे नामदेव बरोबर संबंध असल्याने ती आपले ऐकत नाही हे त्याने ओळखले. त्यातच गेल्या काही दिवसापूर्वी तो ऊस तोडीसाठी गेला होता. परंतु अचानक तो दुपारच्या वेळी घराकडे आला, त्यावेळी घरात त्याला नामदेव आणि सुजाता हे दोघे नको त्या अवस्थेत बेडवर दिसले. त्यावेळी त्याचे डोके सणकले. त्याने त्यावेळी रागाच्या भरात सुजाताला मारहाण केली, आणि नामदेवला ही तो मारायला गेला असता सुजाताने त्याला सोडवून घेऊन अक्षयलाच धमकी दिली की, तु माझा काय नवरा नाहीस माझ्यावर हक्क दाखवतोस. मी काय पण करेन, कोणाबरोबर ही झोपेन, तु माझ्यामध्ये पडू नकोस. तिने असे म्हटल्यावर तो गप्प राहिला. आपण पळवून आणलेल्या मैत्रीणीसोबत नामदेव याने संबंध ठेवल्याचे बघून तो हताश झाला. त्याला सुजाताचा राग आला. त्यामुळे यातून काय मार्ग काढायाचा याचा तो विचार करीत असताना त्याने नामदेव याला संपवायचे असा विचार केला. कारण त्याच्यामुळेच सुजाता आपल्यापासून दुरावत आहे हे त्याने चांगले ओळखले. त्याला कायमचा धडा शिकविला पाहिजे असे त्याने ठरविले. गुरुवार दि. १८ होता. रात्री १०च्या दरम्यान नामदेव हा आपले काम आटोपून नरसिंहपुरला जायच्या तयारीत असताना अक्षय हा दारूच्या नशेत तेथे आला. दारूच्या नशेत असताना अक्षयने त्याच्याकडे दारू मागितली. मी आता गावाकडे चाललोय मला गडबड आहे आणि दारूसाठी पैसे ही नाहीत असे म्हटल्यावर अक्षयला त्याचा राग आला. मी पळवून आणलेली बाई तुला त्या कामासाठी पाहिजे म्हणत त्याने नामदेवबरोबर वाद घालायला सुरुवात केली. हा वाद विकोपला गेल्यावर दारूच्या नशेत असणाऱ्या अक्षयने त्याला अर्वाच्च भाषेत शिव्या दयायला सुरुवात केली. त्याचा परिणाम म्हणून नामदेवने त्याला बाजुला ठक्कलून देत माझ्यावर संशय घेतोस. सुजाता काय तुझी बायको नाही, मी ही तिच्याबरोबर संबंध ठेवणार तुला काय करायचे ते कर. असे म्हटल्यावर अक्षयने आपल्याकडील ऊस तोडीच्या कोयत्याने नामदेवच्या अंगावर, छातीवर डोक्यवर वार केले. रात्रीच्या अंधारात त्यावेळी तेथे फारशी गर्दी ही नव्हती. नामदेवच्या अंगावर छातीवर डोक्यावर कोयत्याने वार केल्यावर तो ओरडत किंचाळत रक्काच्या थारोळ्यात पडला. त्याचा जागीच मृत्यू झाला. आपल्या हातून नामदेव शिंगे याचा खून झाल्याचे लक्षात येताच तो घटनास्थळावरून पळून गेला. रात्रीच्या अंधारात कोण ओरडले म्हणून बाजुलाच काही अंतरावर असणारे लोकांनी घटनास्थळी धाव घेतली. रक्काच्या थारोळ्यात नामदेव शिंगे हा पंकचर काढणारा पडला असल्याचे त्याच्या लक्षात आले. त्यांनी या घटनेची माहिती वांगी चिंचणी पोलीसांना दिली. पोलीसांना ही माहिती मिळताच त्यांनी ही तातडीने घटनास्थळी धाव घेत घटनेची पाहणी केली. घटनास्थळावर रक्काच्या थारोळ्यात पडलेल्या इसमार्ची त्यांनी ओळख पटवून घटनास्थळाचा पचनामा करून मृतदेह शवविच्छेदनासाठी कडेगाव येथील सरकारी रुग्णालयात पाठवून दिला आणि या घटनेची माहिती मयत नरसिंहपुर येथील नामदेव शिंगे याच्या घराच्या लोकांना दिली. घटनास्थळावरील लोकांच्या कडून पोलीसांनी या घटनेची माहिती घेतली असता त्या लोकांनी पोलीसांना सांगितले की, घटनेपूर्वी काही वेळापूर्वी नामदेव याचे ऊस तोडणी मजुर अक्षय शिंदे याच्याबरोबर वादावादी झाल्याचे त्यांनी बघितले. त्या वादावादीत अक्षयने कोयत्यांनी नामदेववर वार केल्याचे त्यांनी सांगितले. घटनास्थळावरून अक्षय शिंदे हा पळून गेला असल्याने पोलीसांनी त्याचा शोध घेतला. तो आपल्या प्रियेसीला घेऊन पळून जात असल्याची माहिती पोलीसांना मिळाल्यावर तो पळून जाण्याच्या अगोदर पोलीसांनी तो राहत असलेल्या ठिकाणावरून त्याला ताब्यात घेतले. त्याला वांगी चिंचणी पोलीस स्टेशनला आणून त्याच्याकडे या घटनेची चौकशी केली असता त्याने आपला गुन्हा कबूल केला. मी पळवून आणलेल्या बाईबरोबर नामदेव शिंगे याचे संबंध असल्याने रागाच्या भरात मी त्याचा खून केल्याचे त्याने पोलीसांना सांगितले. त्याने आपला गुन्हा कबूल केल्यावर मयत नामदेव शिंगे याच्या नातेवाईकांनी दिलेल्या फिर्यादीवरून नामदेव शिंगे (वय ३०) याच्या खून प्रकरणी अक्षय शिंदे (वय ३२) याच्या विरोधात भा. दं. वी. कलम ३०२ प्रमाणे गुन्हा दाखल केला. त्याला कडेगाव येथील न्यायालयात हजर केले असता मा. न्यायलयाने त्याला पाच दिवसांची पोलीस कोठडी सुनावली. पोलीस कोठडी दरम्यान पोलीसांनी त्याच्याकडून गुन्ह्यात वापरलेला कोयता जस केला. या घटनेचा पुढील तपास वांगी चिंचणी पोलीस करीत आहेत. त्या संबंधात वाहवत गेलेली बाई ही कधीच कोणाची नसते. जो दमडी देईल त्यालाच ती चमडी देत असते. त्यातूनच अशा घटना घडतात हेच या घटनेवरून दिसून येते.

ठ प्रशिक्षण दि. २२ जानेवारी रोजी पूर्ण झाले असल्याचे जिल्हाधिक

म श्री.बोडके यांनी सांगितले. त्याअनुषंगाने पालघर जिल्ह्यामध्ये सदर सर्वेक्षणाची अंमलबाबजावणी योग्यरित्या होण्यसाठी गावोगावी जाऊन दवंडी देऊन लोकांना सदर सर्वेक्षण कालावधी मध्ये घरी राहणेबाबत सुचना तसेच सर्वेक्षण करणाऱ्या प्रगणकाना सहाय्य करण्यचे आवाहान करण्यात आले असून त्याबाबतची सुचना ग्रामपंचायत/तलाठी कार्यालयामध्ये प्रसिद्ध करण्याच्या सुचना देण्यात आल्या असल्याचे जिल्हाधिकारी श्री.बोडके यांनी सांगितले..

आपण अंगीकार केला पाहिजे असे आवाहनही त्यांनी केले. कार्यक्रमाचे प्रास्ताविक विश्वजित पाटील यांनी तर आभार प्रदर्शन गिरीश कुळकर्णी यांनी केले. कार्यक्रमात जळगाव जिल्ह्यातील १२९ शाळा व महाविद्यालयांमधील इ. ५वी ते पदव्युत्तर वर्षांच्या २०६ विद्यार्थ्यांना मान्यवरांच्या हस्ते पदके व प्रमाणपत्र वितरित करण्यात आली. यात ४५ विद्यार्थ्यांना सुवर्ण, ६८ विद्यार्थ्यांना रौप्य तर ९३ विद्यार्थ्यांना कास्य पदकांचा समावेश आहे. कार्यक्रमाचे सूत्र संचालन

चंद्रशेखर पाटील याना कल. कायक्रमास मुगुवत विद्यार्थ्यासह शक्षक व पालक मोठ्या संबंधे उपस्थित होते.

देवणी तहसील कार्यालयातील विशेष...

१९६ अर्ज प्राप्त झाले होते त्यापैकी १५१ अर्ज मंजुर करण्यात आले व ४५ अर्ज त्रुटीमुळे नोटीस बजावण्यात येणार असल्याचे सांगण्यात आले आहे, आवश्यकत्या कागद पत्राची पूर्ता करण्या श्रावण बाळ योजने अंतर्गत ७७५, व इंदिरा गांधी वर्धपाकाळ योजने अंतर्गत १७२ आणि संजय गांधी निराधार योजने अंतर्गत २०४ प्रकरनाना मंजूरी देण्यात आली, अश्या एकून १५१ प्रकरनाना मंजूरी देण्यात आली. तरी ४५ प्रकरणे नियम व अटी मध्ये न बसल्याने त्रुटी मध्ये ठेवण्यात आले आहे. यावेळी संजय गांधी निराधार योजना समितीचे अध्यक्ष प्रशांत पाटील जवळगेकर, सचिव तथा तहसीलदार गजानन शिंदे शासकिय सदस्य गटाविकास अधिकारी किरण कोळ्ये, अशासकिय सदस्य मनोहर पटणे, धोंड राज गुणाले, प्रशांत पाटील दवणहिप्परगेकर, तुकाराम पाटील, शिवराज बिरादार, विजयकुमार बोरोडे, उद्घव गायकवाड, सदस्या रंजना पोलकर, सुप्रीया माने तसेच प्रभारी नायब तहसीलदार माधव सांखुके अव्वल कारकुन रितेश कवरे, कोतवाल व्यंकटेश बिजापुरे आयटी अंशिस्टंट प्रदीप कांबळे व शिपाई म्हेवे काशिनाथ व सुभाष हांगमंते आदी उपस्थित होते.

